

Dějiny farnosti Kamenice nad Lipou

K velkému Jubileu 2000
vypracoval Jan Šimák.
Upravené vydání 2014

DĚJINY KOSTELA

Dějiny farnosti Kamenice nad Lipou jsou velmi úzce spjaty s historií města Kamenice a jeho okolí. Kamenice nad Lipou byla městem poddanským, které od svého vzniku až do roku 1850 vystřídal celou řadu vrchností. Město spolu s hradem založili pravděpodobně někdy během 13. století (podle pověsti roku 1248) páni z Bechyně, kteří na kamenickém hradě sídlili až do roku 1389, kdy jejich rod vymřel. Kdy přesně byl postaven první kostel se neví, ale je pravděpodobné, že vznikl ve stejné době, kdy byl založen hrad a město. Již od samého počátku existence města náleželo kamenickým vrchnostem patronátní právo nad kamenickým farním kostelem. Že má tento kostel původ ve 13. století dosvědčuje raně gotický hrotovitě profilovaný portál ze 3. čtvrtiny 13. století v západním průčelí, vedoucí dnes z podvěží do kostela. Zde byl původně hlavní vchod do kostela.

Prvním kostelíkem (kaplí) vznikajícího městečka byl kostel sv. Petra a Pavla, který existoval na místě dnešního chrámu, snad v jeho západní části. Dokládá to písemná zpráva z 12. června 1359, která se nachází v listině, kterou vydal pan Tobiáš z Bechyně se synem Jindřichem a která pojednává o založení špitálu pro zchudlé a nemocné měšťany uvnitř hradeb vedle jmenovaného kostela. Z téhož roku, avšak ze 2. října, pochází zápis z první knihy konfirmační pražského arcibiskupství, který se týká obsazení kamenického obročí, uvolněného smrtí plebána Václava knězem Petrem z Ústí.

*****

ZALOŽENÍ ŠPITÁLU 14. října 1359

Jednou ze zajímavostí nejstarších dějin naší farnosti je založení špitálu roku 1359. Svědčí o tom zakládací listina, z níž uvádíme několik úryvků:

*Založení a nadání špitálu v Kamenici n. L. 1359 – 14. října
(Z „Libri erictionum aqrchideoecesis pragensis“ přeložil Fr. Vlasák)*

„My, Tobiáš z Bechyně, nazvaný z Kamenice, a Jindřich, jediný syn jeho, známo činíme, že na odpuštění hříchů svých a na spasení duší všech našich předků, založili jsme zcela nový špitál uvnitř zdí v městě Kamenici ke cti sv. Václava, mučedníka slavného a sv. Alžběty, vdovy, blízko farního chrámu Páně sv. apoštolů Petra a Pavla. Na nadání však toho špitálu, na výživu špitálníků a za služby konané o výročních dnech dole uvedených, dědičně a mocí práva svého darujeme zboží (statky) nížeapsané, totiž dvorec náš Vlčetín s veškerým příslušenstvím, též 6 ½ lánu v Benešově horním, též 1 lán v Kamenici s poli,

zahradami a lukami na zřízení jednoho dvoru poplužního. Též dáváme špitálu našemu celý desátek ze všeho ovoce, zeleniny a rostlin naší zahrady v Kamenici u rybníka se nacházející. Též dovolujeme to, že špitálu lze upotřebiti z lesa velikého, Pravíkovského jmenovaného, všechno dříví suché a klestové k vytápění světnic na přívarek a k vaření pokrmů na věčné budoucí časy. Též dáváme 9 úlů včel špitálu, by správce neb jeho představený uchovával med pro špitálníky a z vosku pak 4 svíce zdělati dal, s tíží 16 liber, a to vždy se má zachovávat. Žádáme, aby ve špitále našem nejméně 13 špitálníků se nalézalo, a sice tak, aby na místě ubylých jiní na místo jejich ustanoveni byli, dají-li se najísti, neb žádají-li přijati býti.....

.....Špitálu však tyto ukládáme povinnosti a služby o dnech výročních. Předně, by správce špitálu na zdraví císaře pána Karla (Karla IV. 1346-78), který v příčině nadání špitálu našeho štědrou byl nápomocen rukou, na odpuštění hříchů jeho a pak za duši praděda jeho, krále kterýž v klášteře královského dvora blíže Prahy pochován jest, špitálníky přidržoval ku pilnému modlení se za něj a výroční tuto památku, úmrtí totiž Václava krále, ať dá správce špitálu ve farnosti města Kamenice vždy na den 10.000 vojínů mučeníků slaviti tak, aby večer před tím vigilie zpívány, a druhý den jedna mše za zemřelé zpívána, a 3 mše tiché rovněž za mrtvé, za duši krále Václava i za jmenovaného císaře pána, sloužívány byly, když by týž ze světa toho někdy na věčnost se odebral.

.... Mimo to žádáme, aby správce špitálu poustevníkovi, jenž dlí u kaple sv. Máří Magdaleny a kterouž my jsme také založili blízko Kamenice, dostával pokrmu a nápoje, a sice tolik, kolik každý špitálník dostává a týž poustevník vždy po 2 letech ať dostává 9 loket sukna šedého na oděv a na kápi. Všechen desátek z pole, Bradla zvaného, blíže této kaple, jež ono vynesel, ať připadne špitálníkům. Pakli by střecha kaple sv. Máří Magdaleny neb co jiného tam bylo třeba opravit, o to ať špitál se stará. Aby mezi farářem v Kamenici a mezi špitálem dobrá vůle vždy trvala, žádáme, aby ošera, která mezi mší svatou ve špitále se dává na oltář, vždy patřila faráři: milodary však, jež věřící kladou na obětní stůl neb do špalku ošerního, aby přináležely špitálníkům a to s tím doložením, aby ani farář ani osada nebyli zkráceni. Také žádáme, aby správce každý rok nám nebo dočasnému pánu na Kamenici z příjmů a vydání se zodpovídal, nedostávalo-li by se co, ať dosadí špitálu a přebytek, byl-li by jaký, ať se odvádí špitálu bez porušení ovšem všelijakých práv synodálních.“

Dáno v Bechyni léta Páně 1359, 12. června.

My Arnošt arcibiskup (pražský) založení a nadání špitálu toho jsme stvrdili.

Dáno v Praze L.P. 1359 dne 14. října.

Bohužel jak to s tím špitálem bylo dál a kde přesně stával není známo.

*****

Ke stavbě hlavní lodi velkého kostela došlo ve 14. století, pravděpodobně za Dobeše II. z Bechyně. Ke konci vlády Benešoviců (Zbyňkem II. rod r. 1389 vymřel) se již uvádí zasvěcení kostela – Všem svatých. Kostel je chrámem orientovaným, stavěný z lomového kamene. Jeho vnitřek má tvar dvoulodní, přičemž délka hlavní lodi je 25,8 m a šířka 9,25 m.

Trvalý pobyt kněze (plebánie) se pro Kamenici uvádí k r. 1358, fara se připomíná k roku 1384. Do předhusitské doby spadá také významná nadace z roku 1396, kterou částrovský farář Mikuláš založil při kamenickém farním kostele oltář Panny Marie. Křestní a biřmovací knihy nás pro předhusitské období informují vedle plebánů také o dalších zdejších kněžích a to zejména o oltářnících činných při oltáři Všem svatých ve farním kostele. Toto kněžské místo bylo v předhusitské době obsazováno zcela pravidelně, což svědčí o velkém zájmu, jemuž se ze strany tehdejších kleriků těšilo.

V letech 1494 – 1538 byl kostel v držení františkánů, za nichž a za Leskoců na rozhraní 15. a 16. století byla provedena výraznější přestavba. Přistavěna byla užší vnitřní loď severní, sloužící řeholníkům původně za příbytek, přestavěna byla část kněžiště. Vedle portálu zůstaly tak nejstaršími (gotickými) částmi kostela jižní část lodi a presbytáře a fronta západní. Jako památka na působení františkánů se v kostele zachovaly po stěnách různé latinské nápisy. Byly odkryty při malování kostela v roce 1970 a nacházejí se na kruchtách kostela. Při průzkumu kostela v roce 1993 byly sondami pod omítkou objeveny podobné nápisy v chodbě u v chodu a v boční lodi, kde měli františkáni obydlí.

V roce 1560 byl chór zaklenut hřebínkovou klenbou.

První katolický farář z pobělohorské doby nastoupil svou funkci již roku 1625. Jmenoval se Rudolf Maxmilián Schleinitz. V roce 1675 byla kamenická farnost povýšena na titulární děkanství, přičemž prvním děkanem se stal Matěj Jan Jiří Otto z Ottenfeldu. O jeho předchůdcích z let 1671 – 1675, i o jeho nástupcích až do roku 1724, nás informují zápisy ve zповědních seznamech pražského arcibiskupství.

Hudební kůr byl postaven v roce 1823 a spočívá na čtyřech sloupech s toskánskou hlavicí. Začátkem 18. století měl tak kostel co do rozměrů a vnějšího vzhledu svou v podstatě dnešní podobu. V dalších 300 letech došlo již jen k úpravám interiéru, které následovaly po velkých požárech.

Kostel byl v průběhu staletí zasažen i čtyřmi velkými požáry města. Byly to ohně v r. 1560, 1721, 1794 a 1819. Při požáru r. 1721 oheň zachvátil vnitřek kostela i střechu spolu s věží. Zřejmě nejkrutější byl oheň 23. března 1794, kdy

shořela značná část města, včetně děkanství, kostela, věže, radnice a školy. I zvony střechou propadly a byly poničeny. Zničeno bylo 113 domů. Na faře shořely staré matriky a další písemnosti. Čtvrtým velkým požárem, při němž znovu shořelo vše nekamenné též v kostele, na faře a na věži, byl oheň roku 1819. Zničena byla též škola a dalších čtyřiašedesát domů převážně v blízkosti náměstí. Z historicky důležitých písemností byla na děkanství zachráněna pouze matrika narozených vedená od r. 1793.

O historii kamenické farnosti v 18. a 19. století máme k dispozici pouze velmi kusé údaje. Farní kronika byla sice vedena snad již od 17. století, avšak v roce 1819 padla také za oběť požáru. Pro další osudy kamenické farnosti mělo značný význam vytvoření nové diecéze v Českých Budějovicích v roce 1785. Po celý středověk spadala farnost pod chýnovský děkanát v rámci bechyňského arcijáhensství v celku pražského arcibiskupství. Tato církevní organizace však vzala za své během husitství, a proto byla v pobělohorském období budována organizace nová. V ní pak připadla kamenická farnost v celku pražského arcibiskupství pod veselský a později pod jindřichohradecký vikariát. Se vznikem českobudějovického biskupství však došlo k další reformě organizace církevní správy a v souvislosti s ní vznikl samostatný kamenický vikariát a kameničtí děkanové od té doby velmi často zastávali také funkci biskupských vikářů

Základní vybavení kostela má původ v 18. a 19. století. K významným úpravám a doplnění interiéru došlo především – jednak za hraběnky Marie Terezie z Golců, která byla majitelkou panství a tedy i patronkou farnosti v letech 1742 – 1769 a za děkana Jana Ant. z Helfru /1758 – 1783/, - a jednak v letech, kdy patrony byli příslušníci hraběcí rodiny Reyů a Jakub Rudolf Geymüller, tedy za děkana Vojtěcha Maršálka /1823 – 1863/. Kulturní, historickou i uměleckou hodnotu mají z interiéru mnohé předměty.

Až do roku 1785 se kolem kostela uvnitř města nacházel kamenický městský hřbitov. Tohoto roku byl na základě nařízení císaře Josefa II. z hygienických důvodů zrušen. Kříže a pomníčky byly přemístěny na nedaleký kopec Bradlo, kde se již dříve pohřbívalo kolem kaple sv. Máří Magdaleny, jež se tak stala kostelem hřbitovním. Svaté pole kolem kostela bylo ponecháno v klidu a až po létech bylo znovu překopáno a zbylé ostatky převezeny na Brádlu a do společného hrobu zakopány. Starý hřbitov na jižní straně sahal až do dnešní Dobšovy ulice a na sever k Široké ulici. Byl ohrazen zdí se šindelovou stříškou.

Vysokou historickou a kulturní hodnotu má 6 náhrobků umístěných při vnější zdi presbytáře. Připomínají, že v kostele byli pochováni i Arnošt

Leskovec r. 1535, Albrecht Hejda z Poříčí r. 1551, Vilém Hejda z Poříčí a na Kralovicích r. 1609. Další tři náhrobky patří Janu Malovcovi, který zemřel r. 1595, jeho ženě Marii Anně Magdaléně, jež zemřela o rok dříve, a jejich dceři Anně Magdaléně Venclíkové z r. 1615.

V kostele dále odpočívá mnoho těl jak duchovních tak světských osob, jejichž odpočívací místa naznačují hrobní kameny se znaky (dnes částečně pod dřevěnou podlahou). Tyto kameny však již neleží na původních místech, neboť při novém dláždění kostela v r. 1757 a 1828 byl mnohý kámen na jiné místo položen. Pod dřevěnou podlahou u hlavního oltáře byl v roce 2012 objeven náhrobek kněžský a náhrobek rodiny Paradisů.

Lípy u kostela byly vysázeny v roce 1848.

MOBILIÁŘ KOSTELA

Základní vybavení kostela má původ v 18. století. **Hlavní oltář** zhotovili r. 1758 truhlář Ondřej Kaplunger z Deštné, řezbář Vít z Pelhřimova a Josef Šedivý z Pelhřimova, který jej r. 1773 štafroval (zdobil). Obraz Všech svatých maloval r. 1760 Josef Kramolín. Obraz představuje svaté a světice, především české patrony. Dnes je ovšem na oltáři kopie, kterou namaloval r. 1862 Bedřich Kamarýt, farář z Lidmaně. Z původního obrazu se zachovaly dva fragmenty – obraz sv. Václava a obraz P. Marie.

Kazatelna je z r. 1772 a byla vytvořena řezbářem Vítem. Jsou na ní tři reliéfy: rozsévače, sv. Jana Křtitele a Obrácení sv. Pavla.

Oltář Panny Marie byl zhotoven v r. 1748 tábořským truhlářem. Na oltáři vlevo je sv. Josef a vpravo sv. Jáchym. **Oltář sv. Anny** je od téhož mistra, jako oltář předešlý. Obraz sv. Anny je novější, po stranách sochy sv. Vavřince a sv. Floriána.

Oltář sv. Jana Nepomuckého se sloupy s korintskou hlavicí a dvěma sdruženými pilastry zhotoven od dačického řezbáře G.Strachovského. Sochu sv. Jana Nepomuckého sem zaslala manželka p. Isaiáše z Hartigů v r. 1760 z Vídně. Po stranách je vlevo socha sv. Jana Evangelisty, vpravo svatého Jana Křtitele, uprostřed barokní Pieta. Pod mensou je tumba (napodobenina prosklené rakve) sv. Rozálie. Nahoře obraz Boha Otce.

Oltář sv. Antonína Paduánského na levé straně lodi od téhož řezbáře, jako oltář předešlý. Na oltáři je vlevo socha sv. Augustina, vpravo sv. Linharta, pod obrazem sv. Antonína je obraz sv. Izodora z r. 1763.

Dříve bývalo v kostele 6 postranních oltářů, byly tu navíc ještě oltář sv. Kříže a oltář sv. Františka. Tyto oltáře byly v roce 18. století zrušeny.

Historickou hodnotu má nepochybně i mramorová, barokně zakřivená mříž (zábradlí), oddělující presbytář od lodi, jež byla vytvořena r. 1757 kameníkem Martinem Brožem z Jindřichova Hradce.

Z obrazů je zvláště historicky cenný obraz Piety z r. 1717 s pohledem na tehdejší kamenický zámek a původní (dnes již zbořenou) kapli na Melišku. Současné varhany zhotovil v roce 1883 pražský varhanář Emanuel Štěpán Petr.

KOSTELNÍ VĚŽ

Současná věž byla postavena u západního průčelí v 17. století (podle některých pramenů až 1707), čímž byl zrušen předchozí hlavní vchod a musely být vytvořeny vchody boční. V téže době byla zbořena nižší okrouhlá věž, která stála v místě dnešního vchodu na oratoř. Krov na ní shořel při požáru r.1721, opraven a znovu shořel při požáru města 1794. Věž byla znovu obnovena a v roce 1797 na jejím vrcholu byl umístěn železný kříž. Bohužel roku 1819 shořela znovu. Byla opět opatřena novým krovem a celá pobita plechem v r. 1824.

Hodiny zhotovené hodinářem Václavem Ježovským r. 1824 odbíjely, ale neukazovaly a protože město nemělo finance na jejich dohotovení byly proto prodány do Deštné. Nynější hodiny, darované baronem Geymüllerem byly spuštěny o půlnoci na Štědrý den 1870. Po poškození věže vichřicí byla provedena důkladná oprava a v roce 1884 instalován hromosvod. Nová krytina byla dána při opravě roku 1925. Při této opravě byla nalezena v báni věže pamětní listina, otištěna byla v tehdejších Krajinských listech. Poslední oprava věže proběhla v roce 1994, kdy byla pokryta měděným plechem.

Věž je vysoká 49,75 m, čtvercového základu o pěti patrech s úzkými střílnovitými okénky. Kříž měří 2,90 m.

ZVONY

První zmínka o zničení zvonů na kamenické věži je z roku 1721. Hned v r. 1722 kamenický zvonař Jan Priegners ulil zvony nové, které zvonily až do požáru věže 1794. Bylo to prý strašné divadlo, když krov s hořícími trámy padal dolů a zvony úpěnlivými zvuky sami sobě umíráčkem zvonily. V dubnu r. 1800 byly tři nové zvony vytaženy a zavěšeny ve věži a zvonily až do dalšího požáru v r. 1819, kdy zvony zase spadly. Dva menší se rozbily, velký prorazil dvoje klenutí a dopadl tak šťastně, že se jen málo poškodil. Dne 30. listopadu 1821 byly zavěšeny zvony nové. Největší vážil 12 centů a měl obraz sv. Václava a Vojtěcha s nápisem: „Tento zvon byl lity od France Karla Vaňka, Jihlavského zvonaře“. Prostřední o váze 11 centů a malý o 5 centech byly přelity zvonařem Pernerem z Č. Budějovic. Umíráček byl nejstarším

zvonom a při všech ohních vydržel. Zůstal vždy ležet na spodku okna. Měl nápis: „Valentin Lissák Gross mich in Prag 1733.“ V roce 1884 ale praskl a chřaptěl. Nový umíráček ulil jihlavský zvonář Bedřich Hampl. V první světové válce vojenská správa zrekvírovala 2 naše zvony. Dne 22. února 1917 byl rozbit na věži zvon největší. Byl rozbit na 83 kusů, které vážily 1331 kg. Na druhý zvon o váze 640 kg došlo 5. prosince. Ten byl svržen z věže celý. 17. prosince byl vzat i umíráček o váze 32 kg. Po válce v roce 1919 uspořádal kaplan Josef Brož sbírku, ze které dal zhotovit 2 zvony ocelové. V úterý 7. dubna 1942 byl vzat z věže největší zvon. Byl to zvon, který přečkal 1. světovou válku.

Z popudu některých našich občanů, zejména paní Vávrové, a po příchodu děkana Václava Matějů, byla uspořádána sbírka na nové zvony. K jejich opatření vedla neobyčejně těžká a dlouhá cesta v období vlády komunistů. Po mnoha těžkostech osobně dojednal děkan Václav Matějů ulití zvonů u paní L. Dytrychové v Brodce u Přerova. Dne 2. října 1977 byly zvony v kamenickém kostele vysvěceny a 14. prosince na věž zavěšeny.

Největší zvon váží 1200 kg a má průměr 126 cm a nese nápis: VŠICHNI SVATÍ ORODUJTE ZA NÁS. NÁKLADEM OSADNÍKŮ KAMENICE NAD LIPOU LÉTA PÁNĚ 1976 a má reliéf sv. Cyrila a Metoděje.

Druhý zvon váží 850 kg, průměr 114,5 cm, reliéf sv. Václava a nápis: SVATÝ VÁCLAVE ORODUJ ZA NÁS. VĚNUJE RODINA VÁVROVA.

Třetí zvon váží 490 kg, průměr 94 cm, reliéf sv. Ludmily a nápis: SVATÁ LUDMILO ORODUJ ZA NÁS. VĚNUJE DĚKAN VÁCLAV MATĚJŮ KAMENICE NAD LIPOU LÉTA PÁNĚ 1977.

Čtvrtý zvon váží 300 kg, průměr 68 cm, reliéf sv. Josefa a nápis: SVATÝ JOSEFE ORODUJ ZA NÁS. NA PAMĚŤ HOSPODYNĚ A. CHROMÉ.

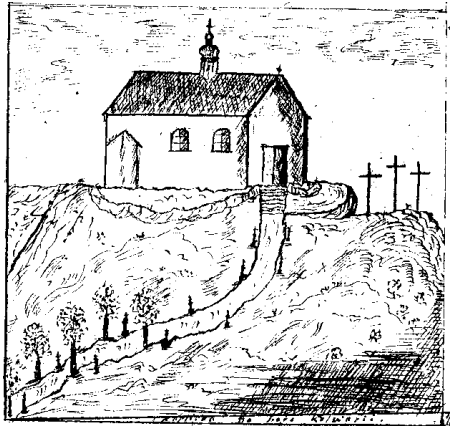
KAMENICKÁ FARA

Budova fary byla nepochybně postavena hned s usazením prvních katolických farářů v Kamenici. Osudy této budovy v dřívějších dobách nejsou známy, v letech 1721, 1794 i 1819 lehla společně s ostatními domy popelem. Při posledním ohni shořely všechny matriky (až na matriku pokřtěných od roku 1793), farní archiv s úředními spisy i pamětní kniha, která obsahovala mnoho znamenitých a starobylých událostí. Nynější vzhled pochází z roku 1822, kdy byla po posledním požáru znovu postavena.

KAPLE NA MELÍŠKU (dnes zaniklá)

Na kopci Kalvárii nad městem (dnes Melíšek) stával od dávných časů kostelík Matky Boží Bolestné, Počátky kostelíka nejsou zatím spolehlivě objasněny. Ve farní kronice P. Antonína Svobody se dočteme, že byl dříve na hlínu, od r. 1703 z nalezeného pokladu „Svojkovského“ a z příspěvku vrchnosti p. Jana Esaiáše z Hartigu na vápno postaven. Svatyně měla jednoduchou jednodolní dispozici s kvadratickým presbytářem a dvěma

menšími prostorami po jeho stranách. Střechu měla sedlovou, na jejím hřebetu se tyčila malá věžička. V kapli se nacházel obraz Piety, na němž malíř zachytil též podobu této kaple s křížovou cestou a také podobu kamenického zámku se třemi věžemi. Po r. 1728 bylo ustaveno při kapli bratrstvo „Nejsvětější rodičky Boží Panny Marie“, v jehož knize bylo zapsáno 150 bratrů a sester. Jejich vůdcem a představeným býval duchovní správce kamenický. Po obnovení bratrstva roku 1753 vrchním zámeckým úředníkem J. A. Lenertem sloužil kamenický kaplan, instalovaný právě pro tyto účely, v kapli dvakrát týdně mši svatou. Každou čtvrtou neděli (asi na jaře a v létě) místo kázání v kostele se k této kapli konal průvod a pobožnost u oltáře této kaple. Hlavní pouť zde bývala vždy třetí neděli po velikonocích, kdy se tenkrát slavila památka Panny Marie Bolestné. Tato stará poutní tradice se v Kamenici n. L. udržela dodnes.

V roce 1765 nechala hraběnka Marie Terezie z Golčů ke kapli pořídit křížovou cestu. Tato křížová cesta, zhotovená jindřichohradeckým kameníkem M. Brožem, vedla od zámeckého rybníka lipovým stromořadím až ke kapli. Na jejím začátku bývala socha Ježíše Krista v Getsemanské zahradě, o níž nic dalšího nevíme. V roce 1785 byla kaple nařízením císaře Josefa II. zrušena. Oltářní obraz Panny Marie Bolestné byl přenesen do kaple sv. Máří Magdaleny na Brádle a byl zřejmě několikrát přemalován (naposledy v r. 1935 katechetou A. Hoftychem). Dnes se uchovává v presbytáři kostela. V roce 1799 kapli koupil majitel panství J. Nádherný a prodal ji měšťanu Růžkovi, který z ní udělal hospodu. V roce 1804 byla použita za cvočkárnu a v r. 1807 byla zbourána a stavební materiál z ní rozprodán. Některé zvyky bratrstva se

udržely ještě po zrušení kaple až do roku 1823. Křížová cesta byla v roce 1806 z hory Kalvárie přemístěna na Brádlo.

Po r. 1728 bylo ustaveno při kapli této bratrstvo „Nejsvětější rodičky Boží Panny Marie“, mající knihu bratrstva, v níž 150 bratrů a sester bylo zapsáno. Jejich vůdcem a představeným býval duchovní správce kamenický. Každou čtvrtou neděli místo kázání v kostele se k této kapli konal průvod a pobožnost u oltáře této kaple. Hlavní pouť zde bývala vždy třetí neděli po velikonocích. Kaple stála až do r. 1785, kdy nařízením císaře Josefa II. byla zrušena a ponechána osudu. V roce 1789 byla prodána měšťanu Růžkovi, který z ní udělal hospodu. V roce 1804 byla použita za cvočkárnu a v r. 1807 byla zbourána a stavební materiál z ní rozprodán. Oltářní obraz z ní byl přenesen na Brádlo a dnes se uchovává v kostele.

KAPLE SV. MÁŘI MAGDALÉNY NA BRÁDLE

Je významnou kulturní památkou. Její základy byly dány roku 1348 Dobešem II. z Bechyně. Kaple je osmiúhlá o úhlopříčce 10,1 m a má vysokou, jehlancovou, šindelem pokrytou střechu s cibulkou. K základním přestavbám došlo v letech 1554, 1595 a 1840. Charakter spíše letité pověsti má informace, že „byla původně otevřená ze všech osmi stran“, takže byla vhodná „spíš pro setkávání a konání bohoslužeb lidu pod obojí“. Podle této tradice byly pilíře zazděny

až r. 1554 za Zdeňka Malovce z Malovic. V roce 1554 (event. už 1534) byla kaple opatřena okrouhlou kopulí. Na konci téhož století r. 1595, za Jana Malovce, byla klenba kaple shozena a znovu zaklenuta. Pravděpodobně byl tedy objekt nejprve sklenut gotickou žebrovou klenbou, která byla v r. 1595 snesena a vyzdvižena současná, jejíž vrchol tvoří svorník se znakem spřízněných rodů Malovců a Španovských. K významným stavebním úpravám kaple došlo r. 1840, kdy byla kaple rozšířena o krytu pro rodinu Geymüllerových. Tomu předcházela výstavba předsíně (r. 1828) a souběžně byl zřízen kůr, od r. 1841 s nástupem uvnitř kaple. V témže roce byla nahrazena cihelná dlažba mramorovou. Hlavní oltářní obraz, který zobrazoval sv. Máří

Magdalenu klečící před otevřenou knihou a jehož autorem byl neznámý umělec z konce 17. století, byl v roce 1993 ukraden. V roce 1937 byly v kapli objeveny dosti nezfetelné fresky z konce 16. století – poznány byly postavy sv. Anny, kamenického zámku a klečící postava světce se sovou a ďáblem. V roce 1997 byla provedena nová fasáda kaple. V roce 2001 zhotovila brněnská malířka Kamila Veronika Planerová podle černobílé fotografie původního obrazu nový oltářní obraz sv. Máří Magdaleny, který byl slavnostně posvěcen otcem biskupem Liškou dne 22. července 2001. V kapli jsou slouženy mše svaté vždy ve svátek sv. Máří Magdaleny a v den památky zesnulých. Také se zde konají křesťanské pohřby se mší svatou.

KŘÍŽOVÁ CESTA

Dala ji zhotovit hraběnka Marie Terezie z Golčů, rozená Hartigová v roce 1765. Zásahu o to měl pravděpodobně místní patriot, direktor zámku a statků Václav Antonín Jan Lenert, který postavení této křížové cesty vymohl u hraběnky ve Vídni a dal ji zhotovit v Jindřichově Hradci u kameníka Martina Brože. Stála úhrnem 406 zlatých. Těchto 15 kamenných pomníků s malbami na železném plechu bylo postaveno ve dvou řadách na cestě od Zámeckého rybníka na horu Kalvárii – dnešní Melíšek. Po zrušení kaple byla křížová cesta roku 1806 z hory Kalvárie přemístěna na Brádlo. Zašlé obrazy byly přemalovány v roce 1824, novými malbami byly nahrazeny v roce 1841, kdy byla kaple na hřbitově opravována. Od dveří kaple ke dvěřím hřbitovním ke křížové cestě vedla do roku 1818 krytá dřevěná chodba. K rekonstrukci křížové cesty došlo v letech 1991 – 93. Obrazy jednotlivých zastavení vytvořil technikou email – smalt malíř Roman Brichcín.

SOCHA SV. VÁCLAVA NA NÁMĚSTÍ

Barokní sochu sv. Václava na náměstí nechala zhotovit hraběnka Marie Terezie z Hartigů v roce 1765 a umístila ji původně v dolní části náměstí před radnicí. Kolem sochy stály 4 lípy. V roce 1822 byla tato socha renovována a přemístěna pod lípky v horní části náměstí, kde stojí dosud. V roce 1991 byla socha zrestaurována. Na podstavci je vyryto:

1. strana: Oroduj za nás sv. Václave, patrone český
2. strana: Renovováno dne 23. srpna r. 1822
3. strana: Za časů pána ouřadu Jana Indry, Jana Svadby, Jana Purkharta.
4. strana: Nákladem města Kamenice.

SEZNAM KAMENICKÝCH FARÁŘŮ A DĚKANŮ

před 2.10.1359	plebán Václav
2.10.1359 – 5.9.1364	plebán Petr Petrův z Ústí nad Lužnicí
5.9.1364 – 1.4.1366	plebán Havel , dříve pražský mansionář
1.4.1366 – 16.8.1379	plebán Mikuláš , dříve plebán ve Velvarech
16.8.1379 – 27.1.1390	plebán Martin ze Bzí
27.1.1390 – 22.6.1397	plebán Ogerius , dříve plebán v Žinkovech
22.6.1397 – 24.3.1400	plebán Hanuš , dříve plebán v Liticích
24.3.1400 – 7.12.1413	plebán Mikuláš , řeč. Říman
7.12.1413–19.10.1417	plebán Jakub z Klatov
19.4.1417 - ?	plebán Mikuláš , řeč. Ščmí, dříve plebán v Kunžaku
1494 – 1538	bratři řehole sv. Františka
asi 1439 – 1623	reformovaní duchovní
kolem r. 1619	Václav Cismanius Pelhřimovský
asi 1626 – 1650	Rudolf Maxmilián Schleisnitz – první pobělohorský katolický farář. Narozen r. 1605 v Šluknově. Jeho sestra byla provdána za zdejšího pána Jakuba Jindřicha z Paradisu. V roce 1650 se dostal do Litoměřic za probošta a v roce 1655 byl papežem jmenován prvním biskupem litoměřickým. Zemřel v roce 1675.
asi 1670 – 1680	Matiáš Jan Jiří Ott z Ottenfeldu . Založil zádušní knihu počínaje rokem 1675.
1681 – 1684	Jiří Václav Prachinus . Dříve děkan Volyňský. Zemřel zde 26. ledna 1684. Ve své poslední vůli odkázal kamenickému kostelu 100 zlatých.
1687 – 1689	František Kozelský – podporoval v r. 1685 vzpouru proti zdejší vrchnosti a byl za to r. 1689 ze zdejšího děkanství odvolán a musel se odstěhovat.
1689 – 1691	Matěj František Ousobský , administrátor
1691 – 1696	Václav Matěj Jelínek – dosazen na děkana ve věku 25 let a měl se zdejší vrchností Janem Esaiášem z Hartigu rozličné rozepře.
1697 – 1706	Václav František Rochus
1706 – 1712	Václav Kalch
1713 – 1722	Victorin Norbert Exelt – za něho kostel i věž shořely
1723 – 1728	Hynek Heřman Jakeš
1728 – 1754	Mikuláš Josef Šputt

- 1755 – 1758 **František Krbec**
- 1758 – 1783 **Jan Nepomucký Antonín z Helfru** – tento kněz, v Plzni narozený byl zvláštní dobrodinec zdejšího chrámu. Za něho byl hlavní oltář a kazatelna postaveny. Ve své poslední vůli učinil zdejší kostel dědicem veškerého svého jmění. Je pochován v kostele po pravé straně.
- 1783 – 1797 **Vojtěch Hynek Straka** – zdejší synek. Za něho byl v Kamenici r. 1794 velký oheň, který strávil 113 domů, i krov na kostele a věži. Je pochován na Brádle.
- 1798 – 1813 **Jan František Popelka** – od r. 1781 byl kaplanem v Kamenici, pak farářem v Těmicích. Na zdejší děkanství dosazen od hrabat Wratislavů 13. února 1798. V r. 1810 se stal biskupským vikářem, konzistorním radou a školním dozorcem. Zemřel 17.7.1813 a odpočívá na Brádle.
- 1813 – 1823 **Jan Wincenc Ruth** – narozen v Táboře r. 1744, na kněze vysvěcen 20.9.1768. Působil v Červeném Újezdě a Chušnicích, do Kamenice nastoupil 25.11.1813. Zemřel 16.6.1823 a odpočívá na Brádle.
- 1823 – 1863 **Vojtěch Václav Maršálek** – narozen 3.3.1794, studoval na píseckém gymnasiu a poté na pražské univerzitě. Děkanem kamenickým se stal 9.8.1823. Od roku 1838 byl biskupským vikářem. Byl činný i ve veřejných funkcích. Zemřel 16.11.1863, odpočívá na Brádle.
- 1864 – 1865 **Karel Ctibor** – byl zde kaplanem již od r. 1852, děkanem jmenován 23.2.1864, avšak již 20.5.1865 v Pánu zesnul a 23.5. pochován na Brádle.
- 1865 – 1902 **Antonín Peroutka** – narozen v Domažlicích 18.5.1825 a 17.8.1850 od arcibiskupa pražského na kněze vysvěcen. Byl kaplanem v Příbrami a v Praze, od r. 1860 učitelem na staroměstském gymnasiu v Praze. Od 26. září 1865 děkanem v Kamenici. 6.11.1902 odešel do výslužby a zůstal v Kamenici až do r. 1911, kdy zemřel.
- 1903 – 1934 **Vojtěch Traxler** – narozen 21.4.1858 v Jarošově. Působil v Kamenici jako kaplan, pak byl 13 let farářem

v Mnichu a od roku 1903 jako děkan v Kamenici až do své smrti v roce 1934. V paměti věřících ctěn a uznáván jako mimořádná osobnost. Byl věren svému lidu za války a nadšeně vítal v roce 1918 novou republiku. Měl mnoho funkcí: 1906 biskupský vikariátní tajemník, 1919 vikář, 1922 čestný konzistorní rada a 1925 čestný papežský komoří a arcijáhen jindřichohradecký. Zemřel 2. listopadu 1934 a je pohřben na Brádle.

1935 – 1946

Karel Melena – narodil se 19.12.1869 v Hluboké n. Vltavou a studoval v Č. Budějovicích, vysvěcen 1893. Od 1. května 1935 jmenován zde v Kamenici děkanem, do té doby v Božejově. Rovněž dosáhl obdobných titulů, jako Vojtěch Traxler a přes své stáří převedl farnost za války, udržel náboženský život za pomoci katechetů a kaplanů (dp. Jan Drmota). Odešel na odpočinek v roce 1946.

1946 – 1947

Jan Drmota – byl administrátorem farnosti od r. 1946 až do ustanovení nového děkana v r. 1947.

1947 – 1958

Bohuslav Křišta – rodák ze Strmilova. Kaplanoval v J. Hradci, Mirovicích a Pelhřimově., pak byl farářem v Chvojnově. Prožil v naší farnosti nejtěžší léta po roce 1948. Nepoddával se režimu, takže se stal nepohodlným a v roce 1958 mu byl odebrán potřebný státní souhlas. Byl zatčen a po výsleších skončil v pracovním táboře. Po propuštění pracoval jako dělník v Pelhřimově v Agrostroji. Do duchovní správy se vrátil na 4 roky po roce 1968, když spravoval rynáreckou farnost. Zemřel na konci roku 1972 a je pochován na pelhřimovském hřbitově.

1958 – 1988

Václav Matějů – narodil se 2. července 1911 ve Skryšově u Pelhřimova. Vystudoval gymnasium v Pelhřimově a v roce 1931 vstoupil do kněžského semináře v Č. Budějovicích, kde byl vysvěcen 21.6.1936 na kněze. Kaplanoval v Počátkách a Chrášťanech. Pak byl 3 roky administrátorem v Těmicích a Lidmani a 17 let farářem v Mnichu. Trpělivým, opatrným, ale velmi bohatě prací naplněným životem udržel v nejtěžší době pastorační a stačil ještě obnovovat vše chátrající.

Nejdříve faru, pak kostel vně i uvnitř, lavice, podlahy a nakonec zvony, pro které zařídil povolení, sbírky peněz, materiálu i ulití. Slavnými dny této těžké doby byla účast pana biskupa Hloucha na biřmování 12.7.1970 - 237 biřmovanců a přeplněný kostel. Dále to bylo vysvěcení nových zvonů 2.10.1977 kapitulním vikářem Josefem Kavalem. To byly dvě odměny za obětavost a vytrvalost pro p. děkana a celou farnost. Zemřel 19.6.1988 a je pochován na pelhřimovském hřbitově.

1988 – 1990

Josef Charypar – spravoval naši farnost z Božejova od července 1988 do 31. ledna 1990. Za jeho působení bývaly v Kamenici nedělní bohoslužby v sobotu večer.

1990 – 1991

Imrich Važan – byl otcem biskupem Vlkom povolán do naší farnosti ze Slovenska a působil zde od 1. února 1990 do 30. června 1991. V červnu 1991 byl z naší farnosti odvolán. Zemřel na Slovensku.

1991 - 2003

Ladislav Daněk – jmenován administrátorem farnosti od 1. srpna 1991. Narodil se 7. dubna 1928. Studoval v Římě od r. 1968, kde byl také v r. 1972 vysvěcen na kněze. Působil nejdříve 3 roky ve Francii a pak v USA až do odchodu do důchodu v roce 1991, kdy se vrátil do své vlasti a převzal naši farnost. V prosinci roku 2003 odešel do kněžského domova v Českých Budějovicích, kde 29.6.2004 zemřel. Pochován je v Brně.

2003 - 2013

Hroznata František Janoušek – působil v naší farnosti od 1. listopadu 2003 do 30. června 2013, kdy odešel na odpočinek. Bydlí v Týně nad Vltavou.

2013 -

P. Václav Šika - působí v naší farnosti od 1.7.2013

KAPLANI V NAŠÍ FARNOSTI

Mimo hlavních duchovních správců působili v naší farnosti na počátku 20. století ještě pomocní kněží – kaplani. Z farní kroniky se podařilo zjistit, že to byli tito kněží:

Vojtěch Plíhal – byl zde kaplanem do r. 1903

Josef Brčák – 1902 až 1907. Poté byl farářem v Častově

Jan Pražák – od roku 1907 do roku 1911

Jan Tichý – od r. 1911 do r. 1912
 Josef Šebesta ThDr. – kaplanem od 1.9. do 1.11.1912
 Josef Brož – 1912 až 1923. Poté se stal farářem v Mnichu
 František Margot – 1923 – 1933
 Josef Sosna – od 1.11.1933 do 1.4.1934
 Jan Bártík – od 1.dubna 1934 do 1. května 1935
 Jan Paclík – od 1.května 1935 do 31.12.1937
 Jiří Bohdal a Karel Janeček – působili zde za války
 Jan Drmota – 1945 - 1946

PATRONOVÉ KOSTELA VŠECH SVATÝCH

1623 - 1692	Jakub Jindřich Paradis z Eschaide, Bartoloměj Pasradis de la Saga (Hypolita, vdova), Antonín Martin Paradis
1692 - 1711	Jan Esaiáš Hartig (dcera Kateřina, vdova)
1711 - 1740	Jan Hubert Hartig
1740 - 1769	Marie Terezie z Hartigů (dcera)
1769 - 1789	Marie Anna z Goltzu (dcera)
1789 - 1793	Vratislav z Mitrovic (manžel)
1794 - 1797	Gabriela z Mitrovic (dcera)
1797 - 1799	Ubelli ze Siegburgu (manžel)
1800 - 1805	Jan Nádherný
1806 - 1811	Jan Jisef Rilke
1812 - 1821	Eugen Vratislav z Mitrovic
1821 - 1824	Dorota Reyová
1826 - 1826	Karel Rey, hrabě
1835 - 1896	Jakub Rudolf Geymüller
1896 - 1923	Rudolf Geymüller
1923 - 1945	Richard Geymüller

DĚJINY FARNOSTI V DATECH

kolem 1275	Stavba prvního kamenného kostela
1348	Stavba kaple sv. Máří Magdaleny na Brádle
od r.1358	Trvalý pobyt kněze (plebánie)
1359	Založení špitálu
1384	Od tohoto data se připomíná fara
1494-1538	Kostel v držení františkánů
1554	Původně otevřená kaple na Brádle zazděna
1560	Kostel zničen požárem

1675	Farnost povýšena na děkanství
1703	Kaple na Melišku přestavěna na vápno (dříve na hlínu)
1707	Dokončena nová kostelní věž
1721	Požár kostela a věže
1728	Ustaveno bratrstvo při kapli na Melišku
1758	Postaven hlavní oltář v kostele, původní obraz Všech svatých namaloval Kramolín
1762	Střecha na kostele pokryta šindelem
1765	Zřízena křížová cesta na Melíšek
1782	Pod boční lodí kostela vybudována hrobka hraběcí rodiny Wratislavovy
1784	Těle zemřelých z hrobky kostela přenesena na Brádlo
1785	Zrušena kaple na Melišku a hřbitov kolem kostela
1794	Velký požár 14. září, kdy shořel kostel, věž a 113 domů
1797	Nový krov na věži
1800	Tři nové zvony vytaženy na věž
1806	Křížová cesta přemístěna z Melišku na Brádlo
1819	Velký požár, při kterém shořel kostel i fara
1821	Nový krov kostela i věže, pořízeny 4 nové zvony
1822	Oprava děkanské budovy
1823	Postaven hudební kůr v kostele
1828	Nové vydláždění kostela
1833	Před kostelem postaven nový železný kříž (dříve dřevěný)
1840	Nové železné hodiny na věži
1841	Kaple na Brádle rozšířena o kryptu a byl zřízen kůr
1846	Hlavní oltář v kostele zcela předělán
1848	Vysázeny lípy u kostela
1862	Namalován současný obraz Všech svatých lidmaňským farářem Kamaritem
1869	Věž pokryta plechem
1870	Oprava věže uvnitř i zvenku, nové věžní hodiny
1876	Oprava vnitřku kostela, dva staré oltáře zrušeny, od té doby v kostele jen 5 oltářů
1883	Nové varhany postavil Emanuel Štěpán Petr
1911	Vyzlacení všech oltářů a kazatelny duchovním správcem
1912	Na budovu děkanství dána nová eternitová krytina
1917	Rekvizice zvonů
1925	Oprava věže kostela

1926	Do kostela zaveden el. proud (o vánocích)
1927	Pořízen zvonek na Brádlo (od firmy Perner)
1933	Požár hospodářských budov děkanství
1935	Biřmování vykonáno biskupem Šimonem Bártou – 642 biřmovanců
1936	Byl restaurován hlavní oltář, kazatelna a 2 postranní oltáře
1937	Byly restaurovány dva zbylé oltáře
1965	Výměna šindelové krytiny kaple na Brádle
1967	Oprava elektroinstalace a rozhlasu v kostele
1968	Oprava venkovní fasády kostela
1969	Celkové vymalování kostela, včetně stropů
1970	Biřmování vykonáno biskupem Josefem Hlouchem – 237 biřmovanců
1972	Pořízení nových lavic do kostela
1973	Vybudování Božího hrobu v kostele
1976	Adaptace přízemí budovy fary
1977	Pořízeny 4 nové zvony – posvěceny 3. října kapitulním vikářem Josefem Kavalem.
1985	Nová fasáda farní budovy
1989	Pořízena do kostela nová zpvědnice
1990	Začíná vycházet farní časopis. Zájezd na první návštěvu Svatého otce Jana Pavla II. do Prahy.
1991	Adaptace 1. patra fary – sociální zařízení. Restaurování sochy sv. Václava na náměstí. Nové ozvučovací zařízení v kostele. Zájezd do Polska do Čenstochové.
1992	Vybudování kaple na faře. Zvolena Farní rada. První návštěva otce biskupa Lišky. Oprava fasády kostela.
1993	Obnovení křížové cesty na Brádle – posvěcena biskupem Liškou 26.3. Zhotovení nové el. instalace v kostele a vymalování kostela. Vysvěcení novokněže Pavla Šimáka a jeho primice 2.10. Vyloupení kaple na Brádle. Zhotovení mříží do kostela. Instalace topných těles do lavic.
1994	Farní poutní zájezd do Alttótingu. Oprava věže kostela – 22. 9. posvěcen kříž věže. Zhotovení nových zvonových stolic a závěsů zvonů. Nové odlití zvonu sv. Josef.
1995	Posvěcení nově odlitého zvonu otcem biskupem Liškou 19.3. Oslava 100 let školy – slavná mše v kostele 17. 9.

1996	Evangelizační pořad s P. Dokládalem v kině. Biřmování vykonané biskupem Liškou 13. 4. – 19 biřmovanců.
1997	Oprava fasády kaple na Brádle. Zájezd na setkání s papežem do Prahy a Hradce Králové. Vybudování chodníku před kostelem. Vybudování místnosti Farní charity.
1998	Oslavy 700 let města – ekumenická bohoslužba v kostele 5.7. Dokončení montáže topných těles do lavic v kostele. Adaptace farní kanceláře na faře.
1999	Restaurování oltáře sv. Antonína. Oprava balustrády. Generální oprava varhan. Čalounění lavic v kostele.
2000	Oslavy svatého roku. Adaptace kuchyně a koupelny v přízemí na faře. El. pohony zvonů 24. 8. Vysazení jubilejní lípy u školy – 1.11. Výstava o dějinách křesťanství a naší farnosti v muzeu – vernisáž 29.11. Zhotoveno elektronické zabezpečovací zařízení v kostele.
2001	Nový obraz sv. Máří Magdaleny do kaple na Brádlu namalovala K. Planerová a posvětil biskup Liška 22.7. Oprava vnitřních omítek v kapli na Brádle. Biřmování biskupem Liškou 28.10. – 18 biřmovanců.
2002	Dokončeno restaurování oltáře sv. Jana Nepomuckého v kostele, oprava zdi u fary, volba nové farní rady.
2003	Zahájena oprava střechy a krovu kostela. Restaurována kazatelna. Duchovní obnova farnosti s P. Fialou – 18.10. Odchod P. Daňka do důchodu a nástup P. Janouška 1.11.
2004	Oprava střechy na Brádle (nátěr). Oprava chodby na faře.
2005	Dokončení opravy střechy kostela. Zájezd do Číhošti.
2006	Restaurování oltáře P. Marie. Zájezd do Teplé.
2007	Biřmování biskupem Paďourem 14. 9. - 13biřmovanců
2008	Zahájení restaurování hlavního oltáře.
2009	Zájezd do Staré Boleslavi na setkání s Benediktem XVI.
2010	Zájezd na Velehrad a do Starého Města
2011	Dokončení restaurování hlavního oltáře. Vybudování nového mramorového obětního stolu, ambonu a sedadel – posvětil otec biskup Jiří Paďour dne 13.11.
2012	Zahájení restaurování oltáře sv. Anny
2013	Odchod P. Františka Janouška do důchodu a nástup nového kněze P. Václava Šiky. Rekonstrukce fary – úprava bytu pro kněze a prostorů pro Farní charitu.

SOUČASNOST VE FARNOSTI

V současné době existuje ve farnosti několik aktivit. Starší ženy se schází ve společenství každé druhé úterý odpoledne, nepravidelně ve středu večer bývá na faře katechismus pro dospělé. Ve farnosti je 5x do roka vydáván farní časopis. Aktivně zde působí Farní charita, která provozuje pečovatelskou službu. Na vyučování náboženství dochází asi 25 dětí. Farní sbor nacvičuje na Vánoce, Velikonoce a pro jiné slavnostní příležitosti zpěv. Nedělní bohoslužby jsou pravidelně v 9.30 hodin a účastní se jich kolem 100 věřících.

Pravidelné bohoslužby v Kamenici nad Lipou:

Středa v 18.00 hodin (v zimním období v 17.00 hodin)

Čtvrtek v 8.00 hodin

Pátek v 18.00 hodin (v zimním období v 17.00 hodin)

Neděle v 9.30 hodin

ADRESA:

Římskokatolická farnost

Husovo náměstí 94

374 70 Kamenice nad Lipou

e-mail: farnost.kamenice@atlas.cz

web: www.farnostkamenice.cz

